

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Alijs oculis homines à Deo, alijs ab hominibus aspici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Prophetis & Patriarchis in veteri testamento, Apostolis & Sanctis in nouo testamento, quot futura Deus, quām occultas res non aperuit? Nimirum sciebat eos non curiositate gauisuros, aut triumphaturos vanitate, sed scientia illa reuerenter, atque ad hominum vtilitatem vsuros. *Confiteor tibi, Matth. 11.*
Pater, Domine cali & terra, quia abscondisti 25.
bac à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea
paruulis, ait Seruator. Talem paruulum,
cui Deus multa reuelauit, non superbè ea
iactanti, sed ostendenti, cum simplicibus esse Prou. 3.
sermocinationem eius, adducam, vt ab eo dis- 32.
camus, quo pacto bellum sit finiendum, &
pax impetranda, orando potius, quām di-
micando: maior enim spes est in votis, quām
in armis.

§. III.

Alijs oculis homines à Deo, alijs ab hominibus
aspici.

Tempore Constantini Imperatoris habuit S. Antonius Magnus discipulum, in Thebade, *Paulum* nomine, qui ob animi sinceritatem & candidos mores, *Paulus Simplex* fuit appellatus. De quo Græci in Menologio, & Cardinalis Cæsar Baronius, in Martyrologio die 7. Martij, Abbas autem An-

Abbas
Anhusanus

husanus

part. 2. husanus die 20. Iulij, meminerunt, & invi-
 Stemma- tis Patrum p. 1. plura referuntur. Hic PAH-
 tis Christi die 20. *Ius Simplex*, post diuturnam vitam asceti-
 Julij ex cam, post ieunia grauissima, post assiduas
 lib. doctr. orationes, vigilias, corporis asperitates,
 PP. n. 15. sub S. Antonio Magno, ita profecit, vt An-
 gelis & hominibus spectaculum, & velut conti-
 nuum quoddam miraculum esset. Est in Hi-
 spania quoddam genus hominum, quod
 Martin. Deltio. *Zahuris* vocant, *Lynceos* recte diceres. Nam
 Cōment. ex hac gente fuit An. 1575. Madriti puer,
 in Mede- am. v. 23. qui totius familiæ ritu in penitis terræ vil-
 & lib. 1. ceribus abdita, venas aquarum, metalloru-
 Disq. cap. thesauros, sub sarcophagis sita cadevera-
 3. q. 4. potuit videre; immò & quid quisque come-
 disset, clarè in stomacho viuentium aspicie-
 bat. Sed isti vel coniecturis id, vel dæmonis
 arte assequebantur. *Paulo Simplici* Deus eam
 gratiam diuinitus dedit, vt cuiusque obuij
 cor, & conscientiam, æquè ac vultum
 dignosceret. Indicta erat aliquando vel fe-
 sti, vel alterius necessitatis caussa, publica
 oratio, ad quam cùm magna vndique mul-
 titudo Christianorum conflueret, sedit ille
 ad limen templi, vt videret, quo quisq; ani-
 mo, aut qua conscientiâ prædictus templum
 adiret? Hic rem audite mirandam. Plerol-
 que

que videbat vultu radiante, iubarq; maius
aut minus, prout cuiusque precandi ardor
maior, minoré erat, stellæ instar, diffun-
dente. Quin & Angelum custodem vnius-
cuiusque hilari ac iucunda facie comitan-
tem cernebat. Inter medium autem turmā,
vnum conspiciebat, vulgò dignum fortasse,
in quem, ob vestium splendorem, ac officij,
generisque dignitatem, ceteri omnes oculū
conicerent, digitoque, velut Hesperum,
ostenderent. Sed ò quām alij sunt oculi di-
uini ab humanis? Vestis potest homines fal-
lere, *Dens* autem *cor intuetur*, & talem v-
numquemq; videt, qualis est, non qualis ap-
paret. Quo pacto & *Paulus Simplex* hunc
conspexit in templum ingredientem, Deo il-
li virtutem largiente interiora eius intuen-
di. Itaque alij aspiciebant illum candida-
fronte, roseis genis, dependulis capillis acu-
crispatis, compta barba, cristato pileo,
pallio purpurato, veste fimbriata, ocreig-
candidis, chirotheculis odoratis, & sine du-
bio, magno famulorum comitatu pompo-
sum, cui ceteri de via cedebant, pileum de-
ponebant, genu flectebant, & quem non
pauci felicem beatumq; prædicabant. Talis
erat ille in oculis vulgi. At qualis in conspe-
ctu

ctu Dei esset, videbat *Paulus Simplex*. Non enim perinde huius illi facies exsplendescere, vt ceterorum, videbatur, sed vultu totus ater ceterisque omnibus membris niger & squallidus Maurum referebat. Circa illum fremebant ouantes cacodæmonum cætuæ, catenis vincutum tenentes, quorum unus ceteris immanior, illum capistro per naras trajecto frenabat, atque in templum more iumenti, agebat. Ceterum Angelus custos illius, non eum, vt reliquos, læto vultu, posse comitabatur, sed longo interuallo, decussatis in crucis formam brachijs, oculisque in cælum tendentibus gemebundo similis sequebatur.

§. IV.

Deum interna hominis videntem, maximè mendum esse.

O fallax mundo, quoties ipse falleris? quam longè alia judicia sunt Numinis, & alia hominis! Isti quos populus metuit, quos palpat, quos pænè adorat, quantis saepe vinculis constricti circumducuntur? Quam grauiter decipiunt aspicientes? immò quam se ipsos crudeliter decipiunt? Eant; ansati, gladiati, purpurati incedant, & hominibus gloriōsi videantur; longè tamen alij